

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • březen 2012 • Ročník XII

Bůh jde za člověkem

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář! Ž 67,2

Mk 1,21-28: Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel do synagogy a učil. 22 I žasli nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc a ne jako zákoníci. 23 V jejich synagóze byl právě člověk, posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: 24 „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi. Jsi svatý Boží.“ 25 Ale Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ 26 Nečistý duch jím zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. 27 Všichni užasli a jeden druhého se ptali: „Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ 28 A pověst o něm se rychle roznesla všude po celé galilejské krajině.

Bratři a sestry, kdybychom posuzovali četnost výskytů slova advent v užívání české veřejnosti, pak můžeme mít radost. Advent je v každých zprávách, každá reklama to používá, každý člověk ví, že advent začal. Když s tím srovnáme reakce lidí ze čtených oddílů z Markova evangelia, tak bychom mohli říci, že jsme na tom lépe, že advent neodmítáme, jako oni odmítali Ježíše. Jenže druhý pohled řekne, že k tomu tehdejšímu odmítnutí Ježíše došlo právě proto, že moc dobře věděli, oč jde.

Odmítnutí jeho příchodu přišlo z dvou stran. Jednak od těch, kteří viděli to zvláštní dění týkající se lidského přízraku z hrobů a jeho proměny v rozumného a seriózního, ač v to nikdo nedoufal, Markův popis jeho stavu je vskutku mistrovský. Podivná událost s nepřítoky také nemusela projít jako běžná událost. Pro ty, kdo u toho byli, to

Synodní senior ČCE a předseda Ekumenické rady církvi České republiky Joel Ruml navštívil náš sbor. Foto: L. Richterová

bylo všechno téměř přízračné. Nebylo divu, že byli přesvědčeni, že lepší než připustit možnost takové revoluční obnovy, tak raději nechť se obnovovatel poměrů z jejich končin vzdálí. Takovou revoluci si očítí svědkové nedokázali dlouhodobě představit, raději volili tu možnost, aby odešel, nevracel se a vše zůstalo při tom obvyklém a starém.

Druhý typ odmítnutí se udál ze strany jakési nečisté mocnosti, která nepokrytě hájila svá práva na člověka, jako své teritorium. Jak víme odjinud, taková mocnost je velmi rychle (Lk 11,24nn) reagující squatter a jakmile někde najde místo a pokud možno připravené, leč prázdné, několiknásobně je využije. Z této strany zazněla velice výrazná výhrada: co je ti do nás? Nedala se předpokládat žádná dohoda, buď jeden,

nebo druhý. Jenže někteří přítomní již zahlédli nové učení plné moci, z čehož pro ně jednoznačně plynula naděje, že lidské nitro nemusí být a nebude vydáváno v plen monopolu jedině, škodlivé moci.

Proto na základě toho a jen letmého pokusu o zjištění, jak je advent vnímán dnes, lze říci, že jsme dnes vůči Božímu přícházení daleko bezradnější. Vlastně nevíme, co nám Boží blízkost dává, a proč o ni stát. I to nejběžnější pojetí, se kterým se lze často setkat, říká, že advent je čtyřtýdenní příprava na vánoce. Paralelně s tím se radí, jak dobře přežít vánoce. Na jednu stranu připravovat něco hezkého a na druhou, jak to hezké dobře a nepoškozeně přežít. Trochu podivné! Naproti tomu to adventu nejvlastnější je dlouhodobé a v první řadě duchovní a nábo-

ženské. Na této rovině se lze setkat s plným přínosem toho, co s Božím přicházením souvisí.

Když Bůh jde za člověkem, pak sleduje právě takovou dlouhodobost. Proto Bůh přichází a odchod neplánuje a v podstatě hodlá jen variovat různé fáze blízkosti s člověkem. Na tom dlouhodobé žití už stát může, proto je také advent začátkem církevního roku. Rok je časové období, které máme před sebou, které nějak umíme přehlédnout a to má vycházet ze zaslíbení a následného zpřítomňovaného svědectví o tom, že Bůh přišel a je: s námi, s tebou, se mnou! To má ten důsledek, že skutečností, které člověk má za neměnné, může přiřknout naději na změnu. Nikoliv k horšímu, jak

Pokračování na 2. straně

Bůh jde za člověkem

Pokračování z 1. strany

většinou čekáváme, ale ke stavu naplnění. Advent jako počátek další životní etapy může úplně klidně uvést člověka do stavu radostné a nadějně zvědavosti. Což je pro jednotlivce i společenství daleko přínosnější, než stav otrávené smířenosti a názoru, že vše dobré už má člověk za sebou. Kdo vítá přicházejícího Boha, ví, na čem existuje a bez čeho je jeho existence téměř zmarňena. Církevní rok není žádnou obrovskou veličinou, ovšem začíná-li odkazem na Boží rozhodnutí sloužit člověku, ukazuje, na čem bude stát pevná stavba života v budoucnosti. Dotaženo vůči rejdění jakýchsi nečistých mocností: žít z Božího příchodu a setrvání s člověkem umožňuje získat tak jasné vnitřní ukotvení, ustavení a ustálení, že to poslouží před nimi jako velice dobrá ochrana. Oba oddíly, které jste slyšeli, zobrazují jednoznačně a věčně, že advent není samoučelné a kratochvilné Boží přicházení. Přicházení Boží v Kristu je Boží pomocí člověku určené Boží láskou k němu. Je v tom potvrzení, že Bůh nenechává svět jít jeho cestou a nehodlá se dívat, jak na světě vzrůstá beznaděj a pocity neřešitelnosti lidských trampot a bolestí spojených s tím, že si člověk neumí příliš pomoci sám.

Až moc silně se tlačí otázka, co když dnes advent zůstane tím, čím je chápán, takovým přívěškem tradice, pozůstatkem něčeho, co jen odevzdaně čeká na skutečný obsah. Pak lze čekat, že nezazní hlas: Přišel jsi nás zahubit!, jako hlas, kterým se bude bránit korupce, křiváctví a nepoctivost, s nimiž máme tolik starostí. Budou moci vládnout nikoliv tolik proto, že vládá si s tím neví rady, nýbrž proto, že je tolik lidských niter sice uklizených, ale prázdných, nebo trvale neobydlených. Ta nitra umožňují, aby jejich nositel reagoval jednou tak, podruhé jinak, jednou ve spi-

rituálním vzmachu, jindy bezbožně beznadějně a především vždycky s nářkem: jsem na vše sám, a nestíhám! Když chybí vědomí, z čeho žijeme, že nejsme sami svoji, že patříme Kristu, který s námi kráčí a s námi je, když takové vědomí nemotivuje člověka, pak sebelepší program, předsevzetí nebo plán mají výsledek úplně opačný. Něco, co ilustroval s překvapením i sám apoštol Pavel a jaký to byl formát: nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci (Ř 7,19).

S Kristovým učením plným moci přišel k nám náramný zpevňující prvek. Zakusil jej člověk z hrobů a pokračoval tím, že hodlal žít ze zkušenosti velikých věcí spásy, kterých se mu dostalo. K tomu byli také ti, kdo rozpoznali, že mají co činit s učením, které hýbe poměry, které proměňuje a jehož přínos je v tom, že mění očekávaný směr. V tom je to hezké. Jsme schopni na základě úvah a propočtů predikovat budoucnost a určovat perspektivu. Většinou se o ní uvažuje tak, že nemocný bude dál nemocným, protože s tím neumíme nic udělat. Korupce bude dál, protože není síla, která by proměnila člověka nakloněného k tomu nechat se ovlivnit a pokřivit, a takových prognóz jsme schopni učinit více. Zde máme ovšem zárodek něčeho, co je také dobré brát právě dnes v po-

taz. Byli lidé, které to zaujalo a z takových vzešlo později rozhodnutí, že Bůh není na odchodu od svého lidu, jeho blízkost u člověka má pouze různou intenzitu. V tom je jediná a dobrá příčina budování naděje a síly k životu, i u nás a dnes. V tom je předpoklad, že nemusí vše být tak, jak hlásají všelijak chmurné předpovědi, stavějící na zkušenosti, že se člověka v jeho současném zakletí už netýká žádná náprava nebo naděje změny.

Učení plné moci je blízko a společenství, které z tohoto učení žije, je zárodkem lepších časů pro společnost, uvnitř které existuje. Není třeba vytržetně zírat, že nás nečeká nic než osud z hrobů a v hrobech. Nedávno jsme si připomínali změnu u nás, která občas ještě nese označení revoluce. Toto slovo má původ v latinském REVOLVO a znamená to valit zpět, zpět točit, zpět vinout, odvíjet; REVOLUTIO potom znamená zpětné točení, navrácení, návrat a až následně převrat, náhlý zvrát. Pokud bychom s Kristovým příchodem spojili slovo revoluce, pak Kristus je ten, kdo vrací k původnímu určení, k dobru.

To je v návratu do takového uspořádání, které je z Božího pohledu zdravé. Z toho žijme a nebudeme nikdy stát na kraji neznáma. To je naše nosná radost, proto: Vítejte, Jezu Kriste! Můj i náš Spasiteli!

Amen

Pane Ježíši Kriste, děkujeme, že přicházíš k nám, do našich konkrétních životů. Prosíme, naše odhady a pokusné směřování svým Duchem naplňuj a dotvářej. Prosíme, buď s těmi, kdo neznají cestu k poznání smyslu tvého příchodu a naděje z něho pro život. Smiluj se nade všemi v jejich hledání. Amen.

Mgr. Joel Ruml, synodní senior ČCE

Teplice, 11. prosince 2011

Ať Vám rána přináší radost a Vaše večery pokoj a mír.

Ať Vaše starosti a trápení přibývají pomaleji, než jak roste požehnání.

Ať Váš nejsmutnější den v budoucnu není horší než nejšťastnější den Vaší minulosti.

Ať ruce, které Vás drží, jsou přátelské proto, že srdcím vládne láska.

Vaše životy jsou zvláštní tím, že se jich Bůh mnoha způsoby dotýká. Ať jeho požehnání na Vás spočívá a prozařuje všechny Vaše nadcházející dny.

Joel a Lydie Rumlovi

Vánoce 2011
Nový rok 2012

Spoj nás v jedno Pane

Touto písní jsme 12. listopadu 2011 zahájili v pořadí již 16. ekumenické setkání žen v našem sboru. Tentokrát byl host tak zajímavý, že přišli také muži. A rozhodně nelitovali. Vyprávění mjr. Mgr. Pavla Rumla, duchovního ČCE, nyní kaplana v Ústřední vojenské nemocnici v Praze, bylo po všech stránkách velmi zajímavé, až strhující. Dozvěděli jsme se mnohé o službě kaplana, o jeho působení v zahraničních vojenských misích, ale třeba i o natáčení filmu „Tobruk“ v Africe, kde si náš host zahrál sám sebe. Po počátečním „zlobení“ techniky jsme přestali vnímat čas. (red)

17. listopad 2012, 17 hodin

Náměšť

Krásný je vzduch, krásnější je moře
Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější – usměvavé tváře.
Pevný je stůl, pevnější je hora
Co je nejpevnější, co je nejpevnější – ta člověčí víra.
Pustá je poušť i nebeské dálky
Co je nejpustější, co je nejpustější – žít život bez lásky.
Mocná je zbraň, mocnější je právo
Co je nejmocnější, co je nejmocnější – pravdomluvné slovo.
Velká je zem, šplouchá na ni voda
Co je však největší, co je však největší – ta lidská svoboda.

Jednou budem dál
Jednou budem dál, já vím
Jen víru mít, doufat a jít
Jednou budem dál, já vím.

Cíl je blízko nás, já vím
Jen víru mít, doufat a jít
Jednou budem dál, já vím.

Jednou přijde mír, já vím
Jen víru mít, doufat a jít
Jednou budem dál, já vím.

Není proč se bát, já vím
Jen víru mít, doufat a jít
Jednou budem dál, já vím.

Kdo přišel, nelitoval

Ve čtvrtek 17. listopadu se u nás poprvé konalo vzpomínkové setkání k událostem roku 1989. S novinářem Pavlem Koukalem a fotografem Miroslavem Radou jsme si slovem i obrazem připomněli ekologické demonstrace ve dnech 11. – 13. 11. 1989 v Teplicích. Emeritní farář sboru Ámos Tejkal nám poutavě vyprávěl, jak kráčely dějiny Synodem ČCE, který probíhal 15. – 18. listopadu 1989 v Praze.

Požehnaný čas adventní, vánoční a novoroční

Také v loňském roce byl adventní a vánoční čas bohatý na události. Kolem vánočního stromu, tentokrát ze zahrady rodiny Vondráčkových ml., bylo hodně radosti a Božího požehnání. O adventu za námi přijel synodní senior ČCE Joel Ruml, posloužil kázáním a dole v presby-

terně odpovídal členům sboru na otázky, týkající se připraveného zákona o navrácení církevního majetku. Uskutečnil se tradiční koncert studentů a žáků manželů Valtových a nakonec se se svými vystoupeními představili ti nejmenší a naše mládež. Náviku s předškoláky se ujal

br. farář Jan Opočenský, pořad „Živé babylonské dárky“ režíroval br. Roman Gaudyn. Program se moc líbil a všichni aktéři si pod stromečkem zaslouženě vybrali dárky, které připravila s. Růženka Jancycová. Následoval bohatý raut pro všechny v presbyterně a ohňostroj na farní zahradě. Vánoční a novoroční přání jsme poslali také do zámoří rodinám Pištorových a Jílovských a také našim sestřám a bratrům do německé Muldy a Helbigsdorfu. Všechna tři byla s láskou opětována.

Na Štědrý den se někteří z nás sešli v presbyterně u Betlémského světla a společně jsme na Silvestra zakončili rok 2011 – hrou, pohoštěním a opět ohňostrojem. Děkujeme Pánu Bohu za všechny dary, jichž se nám od něj dostalo. Přijímáme je s velikou pokorou a vděčností. Na Nový rok se konala bohoslužba odpoledne a po ní jsme si prostřednictvím fotodokumentace připomněli život sboru v roce 2011.

(red., foto: s. Richterová a archiv)

S pásmem říkanek vystoupili pod vedením br. f. Jana Opočenského naši nejmenší.

V presbyterně pak na všechny čekal bohatý raut.

Režisér odpoledního vystoupení mládeže br. Roman Gaudyn.

To jsou ony – živé babylonské dárky Adriana, Alžběta a Radovan Gaudynovi, Bára Jancycová, Nikola Opatová, Viki Jindrová, Jan Opočenský ml., Honza Spodniak a Láďa Král.

Vánoční pozdrav nám poslala rodina Jílovských z Floridy.

Dana Gaudynová při rozlévání novoročního svařáku.

Z redakční pošty

O Vánocích jsme měli besídku, kterou vedl opět Roman Gaudyn. Letos ale nebyla stejná, protože celá byla tvořená písněmi, a to v jiných jazycích. Vyskytla se nejen angličtina, francouzština, španělština, slovenština, ale i hebrejšina. První část obsahovala dvě varhanní skladby, druhá potom rozhovor Marie s Josefem a třetí část byly sólové písně. Nakonec následovala píseň „Tichá noc“, kterou zpívali všichni. Potom bylo posezení v presbyterně u kávy a čaje a pro děti pak venku ohňostroj a postupný rozchod.

Láďa Král - Opočenský

KRÁTCE

Taizé Teplice

V závěru loňského roku měli členové našeho sboru možnost zúčastnit se modlitby v duchu křesťanské komunity Taizé. Shromáždění se konalo v našem sboru. Modlitby, Boží slovo a zpěv byly motivovány za ty, kteří se míjejí se smyslem Adventu.

Týden modliteb

Počátkem letošního roku se konal tradiční Týden aliančních modliteb. Celou „šňůru“ ekumenických setkání poctivě absolvovali bratr farář Jan Opočenský a sestry Horáková a Alinčová z našeho sboru.

Dar sboru

Dva obrazy – krajinomalby – od ak. malířky Boženy Horáčkové – Pšeničkové darovala sboru ČCE v Teplicích paní Věnceslava Morštdtová z Ústí nad Labem. Obrazy je možné zakoupit a výtěžek z prodeje zůstane sboru. Sestra Morštdtová byla již několikrát naším hostem, ať na bohoslužbě či různých ekumenických setkáních. Za dar staršovstvo i celý sbor velmi děkuje.

Myčka v kuchyňce

Na sklonku loňského roku instalovali bratři do sborové kuchyňky myčku nádobí. Hojně se využívá při větších sborových shromážděních, jakými jsou ekumenická setkávání, páteční schůzky mužů a další akce. Myčka je společný dar rodin Opočenských a Vondráčkových. Díky za něj.

Kluci v akci

Stolní fotbal v herně je pro naši mládež neutuchající zábavou.

Ze života sboru Českobratrské

Za Václavem Havlem

Pane Bože,
Děkujeme ti za život Václava Havla.
Děkujeme, že právě s ním je spojena naše cesta k svobodě.
Prosíme tě, abys jej přijal do své lásky a pokoje.
Dej mu trvalou památku našeho lidu, i nás všech.
Byl člověkem hříšným, jako jsme my všichni.
Avšak tys jej miloval a vyvolil k věci veliké a dobré.
Děkujeme za jeho mírnost, toleranci i pevnost.
Děkujeme, že uměl myslet i za nás.
Tobě buď chvála a čest za jeho dílo.
Amen.
(modlitba v den skonu V.H., 18.12. 2011,
přednesená na začátku odpoledního shromáždění)

Ve shromáždění a se svými nejbližšími oslavila koncem listopadu narozeniny naše sestra kurátorka Mgr. Věra Grögerová.

Z návštěvy synodního seniora ČCE

církev evangelické v Teplicích

Ve středu 18. ledna 2012 se manželům Janě a Janovi Peškovým v ústecké nemocnici narodila prvorozená dcera Zuzanka. Při porodu měřila 50 cm a vážila 2, 87 kg. Holčička se má čile k světu. Šťastnému trojlístku všichni přejeme hodně zdraví, štěstí, radosti a Božího požehnání.

Foto: s. dr. Kittlerová

Muži se setkávají už pátým rokem

Celý příběh začal v roce 2008, kdy touha mužů, bratrů, otců, strýčků, dědečků i statných jinochů po opravdovém setkávání se začala proměňovat ve skutečnost. První nepravidelná setkání se postupně stala setkáními pravidelnými a navíc i ekumenickými. Čas plyne a rok 2012 nás posunul do pátého roku našich měsíčních pravidelných setkání, která narušují pouze školní prázdniny. To znamená, že se chlapi sejdou desetkrát do roka v počtu cca patnácti dospělých jedinců. Nejméně nás v roce 2011 bylo 12 a rekordní účast čítala 21 usměvavých chlapců. Na setkání nedocházejí pouze hoši od evangelíků a katolíků, ale přijali jsme mezi sebe i muže z Církve bratrské a posiluje nás svou přítomností

i milý husita. Velkou radost nám dělá pravidelná aktivní přítomnost Standy Žaloudka a dalších skvělých hostů. Nosným tématem roku 2011 byla epistola Římanům a probírali jsme různá témata, která se nás přímo dotýkají. Zaznamenali jsme příjemnou změnu v našich setkáváních a to tu, že se o vedení jednotlivých večerů dělíme a nemusíme tak do nekonečna naslouchat „moudrům“ R. Gaudyna. Aktivní podíl jsme již zaznamenali u našeho milého bratra faráře Jana Opočenského, studnice moudrosti a životních zkušeností W. Grögera, nekonečného diskutéra P. Jirsáka, nositele opravdových zajímavostí S. Žaloudka, slovního kouzelníka B. Husáka a v neposlední řadě jsme naslouchali

skromným katolickým dvojčatům M. Pekárkovi a J. Dudysovi. Můžeme si však povídat, co chceme, ale o to nejdůležitější, abychom nemluvili hlouposti z hladu, se stále poctivě a bezkonkurenčně stará Milan Jancyk. Závěrem tohoto krátkého zamyšlení nad „chlapskými sejitími“, bychom chtěli poděkovat našim milým polovičkám za bezmeznou toleranci s ohledem na naši jednoměsíční večerní nepřítomnost u rodinných krbů. Zároveň věříme, že se jim vracejí domů muži silnější, duchovně i duševně odolnější a jejich životy jsou tak naplňovány novou radostí. Všem ostatním děkujeme za přímělné modlitby a víru v to, že „CHLAPI ŽIJÍ!“ (RG)

KRÁTCE

Naši jubilanti

V prvním pololetí letošního roku oslaví svá životní jubilea naši členové: 21. března Libuše Petráková (90 let) a Hana Kábová (75 let), 30. března Milan Jancyk (55 let). 3. května bude mít narozeniny Vlasta Mairychová (85 let) a 18. května Pavel Spodniak (55 let). Blahopřejeme a pro všechny vyprošujeme Boží požehnání.

Nový účet

Po uvážlivé rozvaze se staršovstvo sboru rozhodlo změnit peněžní ústav. Namísto České spořitelny zvolilo FIO banku, která nabídla vedle internetového bankovníctví vedení účtu zdarma. Důležitá informace pro všechny členy i příznivce sboru – nové číslo účtu je 2100220448/2010.

Údržba varhan

Bratru faráři se ozvali varhaníci z Moravy. Údržbu varhan po generální opravě provedou buď koncem března, nebo počátkem dubna při cestě do Prahy. Náš královský nástroj si náležitou péči jistě zaslouží.

Co je to salár

Protože ve sboru jsou noví členové, dovolujeme si vysvětlit a připomenout, co je to salár. Jedná se o pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena. Od členů v produktivním věku s vlastním příjmem doporučuje Synod salár až do výše 5% jeho celkových čistých ročních příjmů. Salár se platí jedenkrát ročně či ve splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Salár je, vedle pravidelných sbírek po bohoslužbách, jediným zdrojem příjmů pro náš sbor. Bez něj bychom těžko dokázali čelit stále se zvyšujícím cenám za elektrickou energii, plyn, vodu a nutná vydání za provoz kostela. Doporučujeme našim členům, aby s placením pokud možno neotáleli. Děkujeme.

Pravidelná shromáždění

• neděle	9.30 hodin	bohoslužba
	10.00 hodin	nedělní škola
<i>po bohoslužbě neformální posezení v presbyterně u kávy a čaje</i>		
• středa	16. 00 hodin	biblická hodina
• každý 2. pátek v měsíci		setkání mužů
• sobota	18.00 hodin	setkání mládeže

Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích, tel. 417 539 169
mobil br. farář Mgr. Jan Opočenský 604 339 518
č. ú. 2100220448/2010

POZVÁNKY

BŘEZEN

- *sobota 3. března – od 14 hodin*
setkání s manželi Kučerovými z Aše
Jak žít spolu...
- *neděle 18. března*
– po bohoslužbě výroční sborové shromáždění

DUBEN

- pátek 6. dubna
Velký pátek od 18 hodin
- *neděle 8. dubna*
Velikonoční, bohoslužba od 9.30 hodin
s vysluhováním sv. Večeře Páně

KVĚTEN

- sborový výlet BRD Königstein,
zahrady, Altenberg, termín bude upřesněn

ČERVEN

- pátek 1. června
Noc kostelů
- neděle 17. června
návštěva z Muldy v Duchcově a u nás

K zapamatování

Pro milého člověka

Věci často nejsou takové, jakými se zdají být. Většinou neznáme všechny souvislosti.

I když máš víru, potřebuješ také důvěru, že vše, co přichází, se vždy děje ve tvůj prospěch. A to se vyjeví až časem. Někteří lidé přicházejí do našeho života a rychle odcházejí, někteří se stávají našimi přáteli a zůstanou. Ti zanechávají v našich srdcích nádherné stopy - a my nezůstaneme nikdy zcela stejní, protože dobří přátelé nás proměňují!

Včerešek je historie. Zítřek tajemství. Dnešek, přítomnost je dar. Život je neobyčejný a chuť každého momentu neopakovatelná!

Pravda je, že...

- někdo je na tebe velmi pyšný
- někdo na tebe myslí
- někdo se o tebe stará
- někomu chybíš
- někdo chce s tebou mluvit
- někdo chce s tebou být
- někdo doufá, že nemáš problémy
- někdo je ti vděčný za tvou podporu
- někdo chce držet Tvou ruku
- někdo doufá, že se vše v dobré obrátí
- někdo chce, abys byl šťastný
- někdo chce, abys našel jeho nebo ji
- někdo oslavuje tvůj úspěch
- někdo tě chce obdarovat
- někdo myslí, že TY JSI dar
- někdo tě miluje
- někdo obdivuje tvoji sílu
- někdo myslí na tebe a tvůj úsměv
- někdo chce být tvým ramenem na vyplakání

A druhá věc-přání:

- ať mají tvé ruce vždycky co dělat,
- ať je v tvé peněžence vždycky pár mincí
- ať slunce pořád svítí na tvé okno
- ať po každém dešti určitě následuje duha
- ať máš vždy nablízku ruku přítele
- ať Bůh naplní tvoje srdce radostí

